

J. RADOIČIĆ

VJEKOSLAV VOJO RADOIČIĆ

KRPE IZ KUŽINE
(VEZENE SLIKE)
KÜCHENBILDER
(GESTICKTE BILDER)

MALI SALON, RIJEKA STUDENI – NOVEMBER 1995
HDLU SALON GALERIJE KARAS, ZAGREB – SIJEČANJ – JÄNNER 1996
GALERIJA LIKOVNIH UMJETNOSTI, OSIJEK – OŽUJAK – MÄRZ 1996
GALERIJA SEBASTIAN, DUBROVNIK – SVIBANJ – MAI 1996
GALERIJA DORAART, VARAŽDIN – SRPANJ – JULI 1996

GALERIJA FORUM ZAGREB RUJAN – SEPTEMBER 1996

Naslovnica (detalj)
Sviće čera i jutro 1995
Es dämmert d. Gestern und Morgen

PJESMOSLIKOPIS NA ZIDU

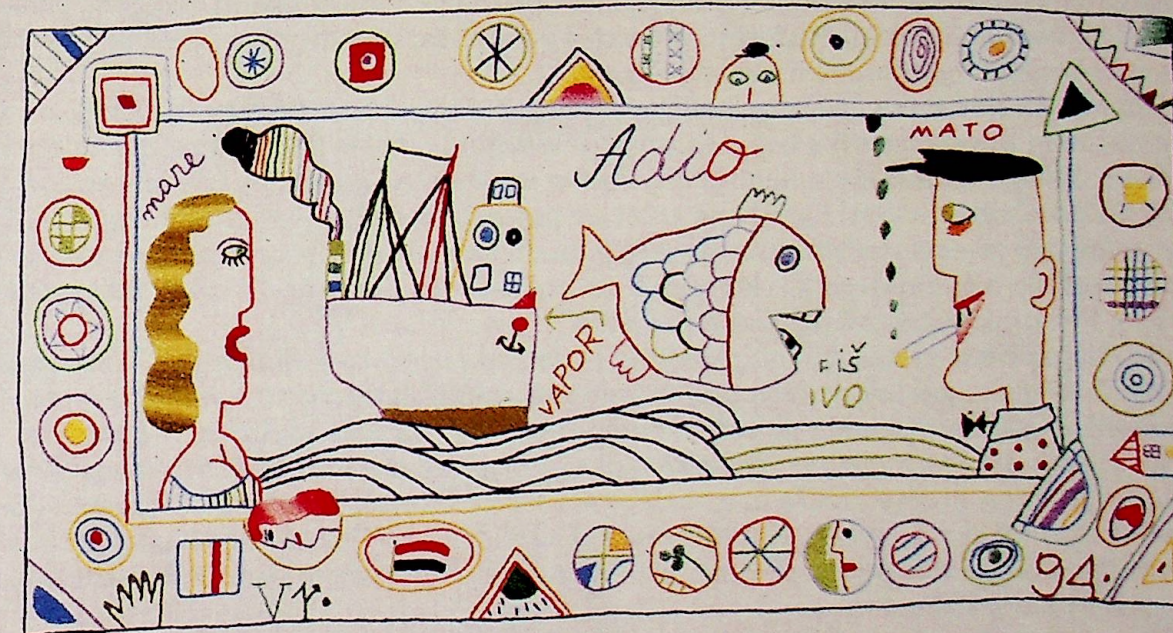
U bakinoj kuhinji
na poster-krpi piše:
gazdarice, manje zbori!
Pričaj manje, miješaj više!

Jednostavan, al' vješt crtež
i dva manje vješta stiha!
Finu, zdravu hranu sprema
stara peć i vatra tiha!

Ispod krpe slikopjesme
obitelj je sjela.
Čim molitva tiha svrši,
s riječi treba preć na jela!

U bakinoj staroj peći
ugasio se davno plamen!
Samo stara krposlika
te topline čuva znamen!

PAJO KANIŽAJ

Adio 1994

KRPE IZ KUŽINE

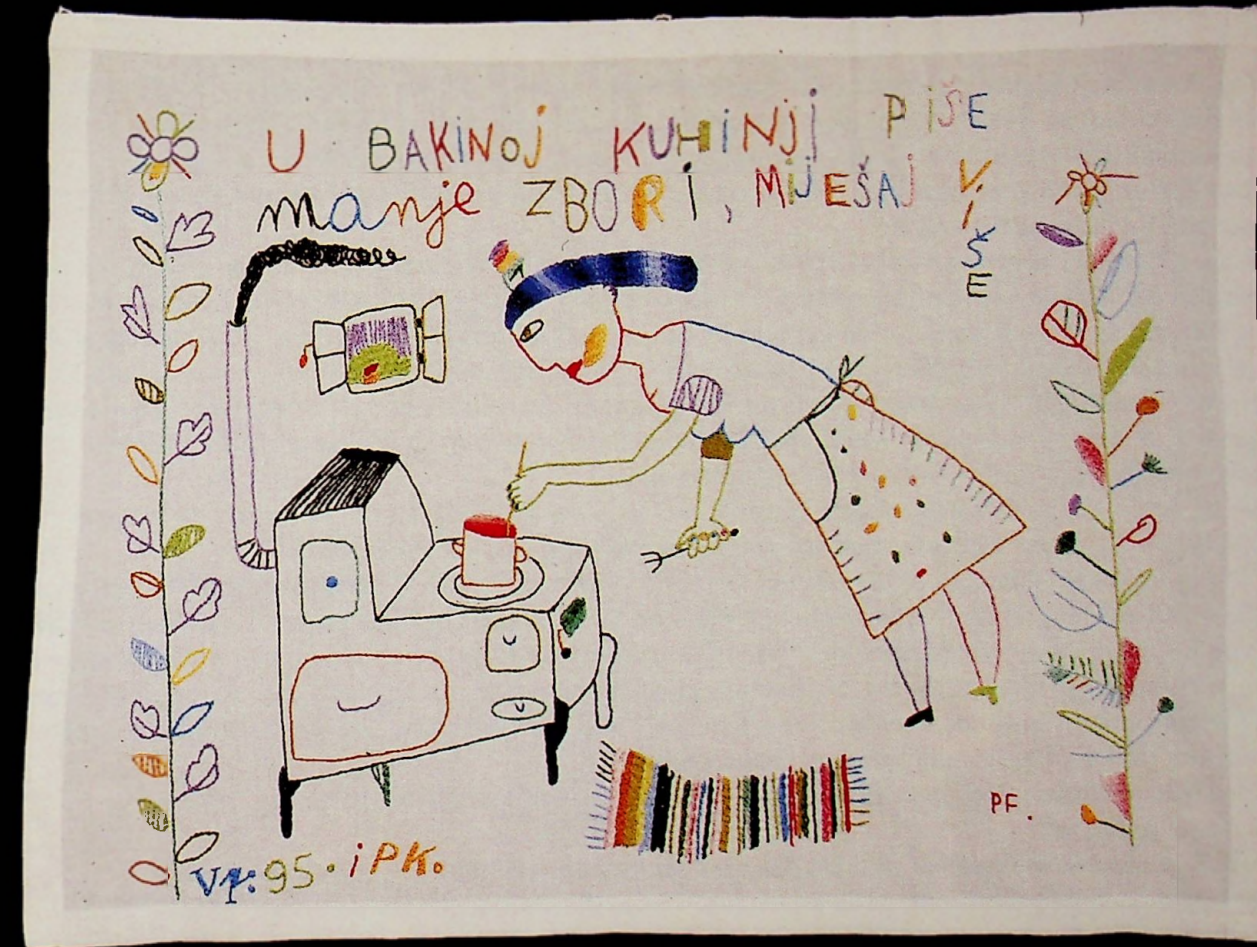
Slikajući i izrađujući objekte od drva ili nađenih materijala, Vojo Radoičić kao da se klonio platna. Doista njegovu nespitanu i kanonski neortodoksnom slikarskom viđenju ponajmanje je odgovarala tradicionalna tehnika, konvencionalna disciplina i uhodana manira tzv. štafelajnog likovnog izražavanja. U najnovijem ciklusu, međutim, prihvatilo se platna, kreativno ga posvojio i obilježio ga specifičnim afektivnim i individualnim svojstvima.

Radoičić je do platna došao sa životnog naličja, iz područja nepretenciozne svakidašnjice. Poslužio se načinom pravljenja slika koji odgovara potrebama običnih ljudi. Dapače, priklonio se sasvim pučkom običaju ukrašavanja kuhinje obješenim krpama, na kojima su izvezeni prizori najneposrednije komunikativnosti i ispisane krilatice poticajnih, često humornih formacija. Svoje je nacrtane skice dao izvesti vještim rukama vukovarskih i konavoskih prognanika – svakako onima koje su vještije s iglom nego li s kistom ili tušem a time je suradnički angažirao one koji su bez svoje kuće, bez kuhinje, bez bliskog im ambijenta.

Ako bismo za Radoičićevu stilizaciju mogli reći da je ionako plebejsko-populistička, u krpama iz kuhine načinio je svakako još korak dalje prema jednostavnosti, linearnosti i pročišćenosti. U ovom sadašnjem ciklusu riješenja pojedinih kompozicija kao da teže ukruživanju kvadrata, pre-tapanju pravokutnih strana u obline i zmijolike gipke oblike. A likovi protagonista lebde u zanosu ili u oluji, vjetar ili vrtlog mašte uzdiže ih s realnoga tla u prostore pjesničkog sanjarenja (katkad bližega sentimentalnoj evaziji, a katkad pak ironičnoj demistifikaciji). Zato nije slučajno da se oblici gotovo ravnopravno nastavljaju u slovima, likovni znakovi supostoje s verbalnim iskazima, zanimljivim i pamtljivim doskočicama.

Sa svojim krpama iz kuhine Radoičić je posvojio još neke nove prostore srca, potvrdio snagu preobrazbe banalnoga u oslobađajuće, kolektivnoga u sasvim osobno. Ući će ti radovi u galerije i muzeje donoseći specifičan duh podneblja i uvjerljivost ostvarena stila. Neki će potom najvjerojatnije stići u ambijente svakidašnjega življenja, možda čak u blagovaonice i kuhinje sretnih kolekcionara. Kapne li na njih pri jelu kakva dodatna mrlja, uprlja li ih "sekundarna funkcija" dobit ćemo konačno – i ulje na platnu!

Tonko Maroević

U bakinoj kuhinji
In Omas Küche 1995

KÜCHENBILDER

Wenn Vojo Radoicic Objekte aus Holz oder anderen Materialien malt bzw. gestaltet, könnte man meinen, er meide die Leinwand. Seine unbehinderte und unortodoxe Malweise entspricht keineswegs einer traditionellen Technik, konventionellen Disziplin oder geläufigen Manier einer Staffeleimalerei. Im letzten Zyklus wandte er sich aber wieder dem Leinen zu, nahm es kreativ an und verlieh ihm einen spezifischen und individuellen Still.

Diesmal kam Radoicic lebensnah zum Leinen, schlicht aus dem Alltag heraus. Er fertigt Bilder, die den Bedürfnissen der kleinen Leute entsprechen. Er widmete sich sogar dem Volksbrauch, Küchen mit aufgehängten Tüchern zu schmücken, auf denen humorvoll gestickte Sprüche und geflügelte Worte zu lesen sind. Die gezeichneten Skizzen überließ er den geschickten Händen der Vertriebenen aus Yukovar und Konavle zum Sticken – jene Leuten, die mit Nadel und Faden gewandter sind als mit Pinsel und Tusche und somit gelang es ihm gerade diese Menschen in gemeinsamer Arbeit zu engagieren, die ohne ihr Haus, ihre Küche und ihr vertrautes Ambiente verblieben sind.

Wenn wir zu Radoicic Stillsierung sagen können, sie sei plebelsch populistisch, so tat er bei den Küchenbildern noch einen weiteren Schritt zur Vereinfachung und Linearisierung.

In dem jetziger Zyklus scheinen die einzelnen Kompositionen zu einem Rahmen von Quadraten, rechteckigen Seiten und schlangen-förmig beweglichen Formen zu streben. Die Figuren jedoch scheinen in einem Anflug von Euphorie in einem Strum von Phantasie zu schweben, und aus einer realen Welt in eine dichterische Träumerei gerissen zu sein. (Manchmal eher sentimental als ironisch entmystifiziert) Deshalb setzen sie die Formen gleichberechtigt in Versen fort, und die gemalten Zeichen bestehen zusammen mit interessanten und geistreichwitzigen Sprüchen.

Mit seinen Küchenbildern hat Vojo Radoicic Freiräume unserer Herzen erobert und Banales in Befreilendes umgesetzt.

Diese Arbeiten werden in Galerien und Museen ein besonderes Ambiente verbreiten und die Glaubhaftigkeit des geschaffenen Stils bezeugen. Eibige dieser Stücke werden dann in Lebensalltag vielleicht im Speisezimmer oder in der Küche eines glücklichen Sammlers landen – und wenn sie dann beim Essen auch noch ein Flecken in ihrer "sekundären Funktion" zielt, dann haben wir wieder Öl auf Leinen.

Tonko Maroevic

Jedan dižgracijan vapor
Ein unglückliches Schiff 1994

Sa zidova naših baka
pjesmoslike stare ove.
Još starije od prabaka,
stare, stare – sasvim nove!

Kuhinjska ta slikopjesma
tko će znati otkad traje?!
Evo ih u novom ruhu –
crtež Voje, stih-dva Paje!

Radoičić piše, riše,
dok Kanižaj samo piše!

PAJO KANIŽAJ

Rožice moja
Mein Röschchen 1994

Ptica putnik
Ein Wandewogel 1994

An Großmutter's Wänden
diese Bildgedichte hängen.
Noch alter als die Kroma,
aber neu erwacht aus dem Koma.

Die Bildgedichte in den Küchen
wie lang sie stehen auf diesen Tüchern?
Jetzt erscheinen sie in neuem Licht,
von Vojo gezeichnet
und mit Pajos Worten im Gedicht.

Radoicic kann ihnen Worte und Bilder geben –
Kanižaj will sie jedoch mit Versen beleben.

PAJO KANIŽAJ

VOJO RADOIČIĆ 1930. Požega. Redoviti član HDLU Rijeka, HDLU Zagreb, te VBKÖ (Verein Bildender Künstler Österreichs Wien – Schönbrunn).

Živi i radi u Rijeci, Beču i Begovu Razdolju.

Osim slikarstvom i malom plastikom bavi se dječjom ilustracijom, primjenjenom grafikom, tekstilnim dizajnom, radi za televiziju i kazalište – preko 35 scenografija u zemlji i inozemstvu.

Preko stotinjak samostalnih izlaganja: (izbor) Rijeka, Zagreb, Dubrovnik, Venecija, Firenca, Beč, Paris, Bruxelles, Den Haag, München, Düsseldorf, London, Bremen, Innsbruck, Melbourne, New York, itd.

Sudjelovao na velikom broju skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu.

Brojne nagrade i priznanja.

(ilustracija za djecu nagrada Grigor Vitez 1984, te Ivana Brlić Mažuranić 1989.)

Poneštre su zaprte ...
Alle Fenstern 1994

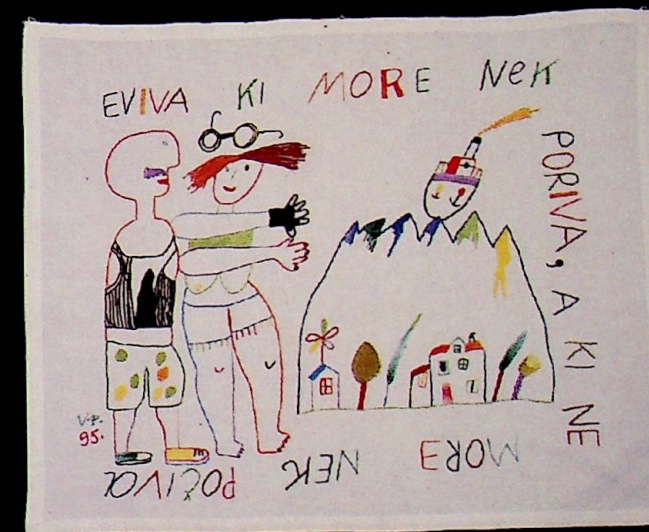

Para mi se ...
Es Scheint mir ... 1994

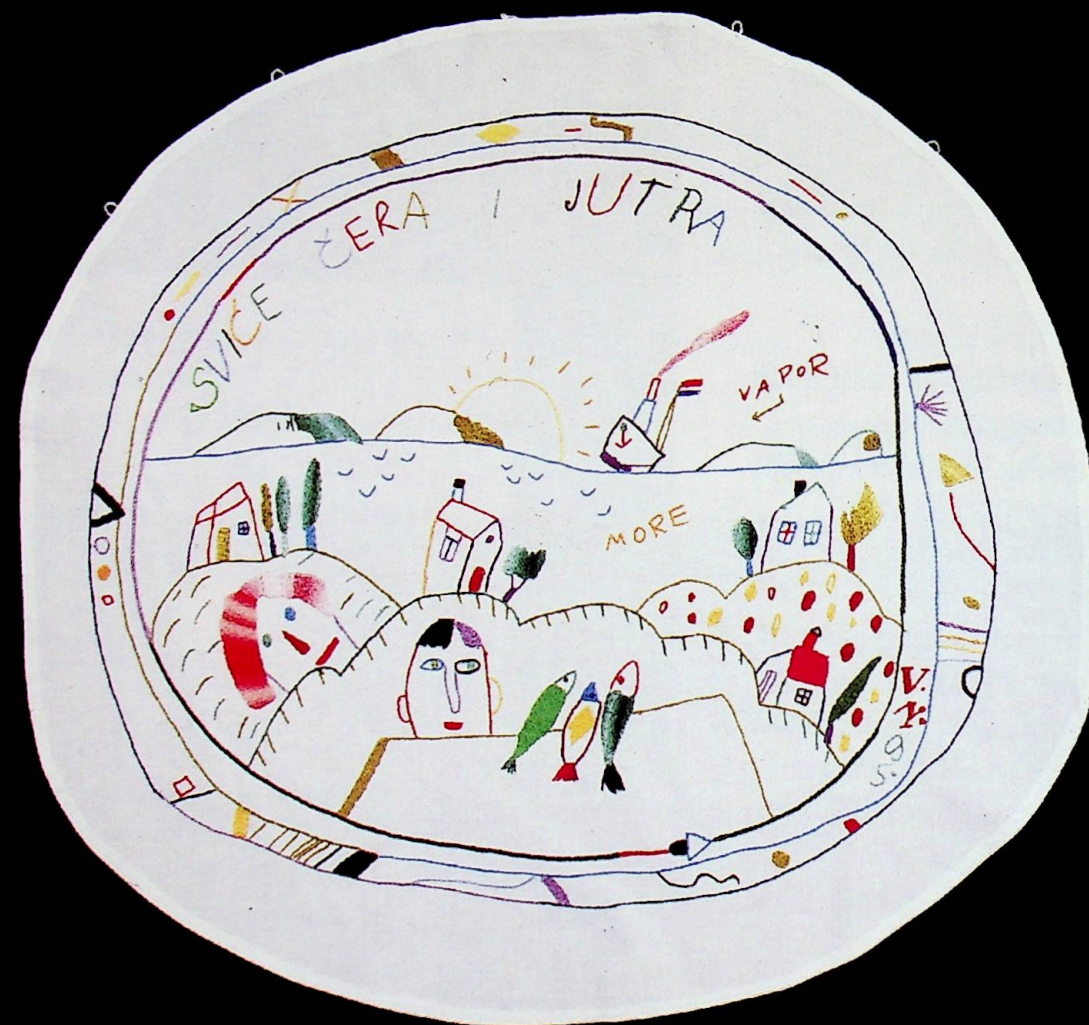
VOJO RADOIČIĆ 1930. Požega. Mitglied des HDLU (Kroatischer Verein Bildender Künstler) Rijeka, HDLU Zagreb, und des VBKÖ (Verein Bildender Künstler Österreichs) Wien, Schönbrunn. Lebt und arbeitet in Wien, Rijeka und Begovo Razdolje.

Neben Malerei und kleinen Plastiken beschäftigt er sich auch mit Buchillustrationen, angewandter Graphik, Textildesign, gleichzeitig arbeitet er für das Fernsehen und schuf über 35 Bühnenbilder.

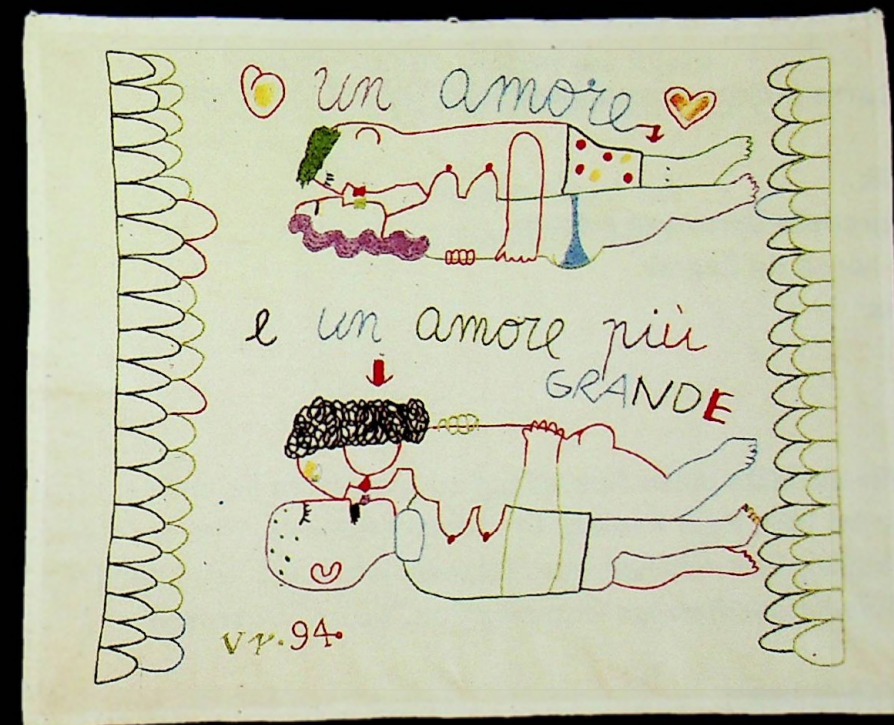
Über 100 Einzelausstellungen u. a. in Wien, Zagreb, Rijeka, Dubrovnik, Venedig, Florenz, London, Brüssel, München, Bonn, Aachen, Paris Tokio, New York, Melbourne. Zahlreiche Teilnahmen an Gruppenausstellungen sowie viele Preise und Anerkennungen.

Eviva ki more
Lebe wer kann 1995

Sviče čera i jutra
Es dämmert Gestern und Morgen 1995

Velika ljubav
Un amore grande

Zahvaljujem na pomoći oko realizacije ove izložbe prijatelju Michaelu Friedu, Gmunden
zatim gosp. Paji Kanižaju
Dr. Tonku Maroević-u
gosp. Ivo Dolinar-u
obitelji Danka i Stjepan Vujčić – prognanicima iz Yukovara, sada u Velom Lošinj

Članovima Humanitarne i mirotvorne organizacije "DEŠA" Dubrovnik

Izložbu su omogućili:
Grad Rijeka, Odjel gradske uprave za kulturu,
"UNITAS" Tvornica konca dd Zagreb
TIPOGRAF dd Rijeka

Ich bedanke mich für die Hilfe diese Ausstellung zu realisieren bei meinem Freund Michael Fried
in Gmunden, ferner bei Hrn. Pajo Kanižaj, Dr. Tonko Maroević, Hrn. Ivo Dolinar und der Familie
Danka u. Stjepan Vujčić, Vertriebenen aus Yukovar, jetzt auf Vell Lošinj, Den Mitgliedern der
Humanitären und Friedensstiftenden Organisation "DEŠA" Dubrovnik.

Die Ausstellung ermöglichten:
Dien Stadt Rijeka die Abteilung der Stadtverwaltung für Kultur,
"UNITAS" Zirnfabrik dd. Zagreb
TIPOGRAF dd. Rijeka

Izdavač-Herausgeber Vojo Radoičić
Design: Vojo Radoičić
Color Fotolit: Digital point Rijeka
Prijevod-Übersetzung: Eva Pürer
Fotografije-Fotografien: Istog Žorž
Tisak-Druck: Tipograf dd. Rijeka
Naklada-Auflage: 2000 komada Stück

Rijeka, Hrvatska-Kroatien
Studenj – November 1995

Vojo Radoičić
Dr. Zdravka Kučića 41
51000 Rijeka
Tel/Fax 051 423 088

Begovo Razdolje 53
51315 Mrkopalj
Tel 051 833 387
Hrvatska Kroatien